

ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਗਵਾਏ ਜਾਣ

Author: Kiran Bedi

Adapted by Ananya Parthibhan

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਆਈ, ਮੈਂ ਭੱਜ ਕੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਗਈ। ਮੈਂ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੜ੍ਹਨ ਲਈ ਥਾਂ ਲੱਭੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਟੈਨਿਸ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਮੈਂ ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘੂਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਅਚਾਨਕ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਤੋਂ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਤਰੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਲੱਗੀ। ਇਹ ਦੂਜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਗੰਦੇ ਮੁੰਡੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਧਰਨਗੇ।”

ਇਸ ਹਫ਼ਤਾ-ਦਫ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੁੰਡਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗ਼ਲਤਫਹਿਮੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜਦਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁੱਟ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਮੈਂ ਪੈਂਟ, ਢਿੱਲੀ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਜੁੱਤੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਮੈਨੂੰ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਘਸੀਟਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ, “ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਹਾਂ।” ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ। ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

BookBox
www.bookbox.com

© BookBox. All Rights Reserved.

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀਆਂ ਸਲਾਖਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਜੁੱਤਾ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਵਿੱਚੋਂ ਖਿਸਕ ਕੇ ਪਟੜੀ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸਲਾਖਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਦਕਿ ਮੈਨੂੰ ਧੱਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਜੁੱਤਾ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਜੁੱਤਾ ਮਿਲੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪੂਰਾ ਜੋੜਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਬੇਸ਼ਕ, ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡਿੱਗੀ ਤਾਂ ਇੰਨੀ ਧੱਕਾ-ਮੁੱਕੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਖਤ ਕੰਕਰੀਟ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਲੱਗਿਆ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਰੇਲਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਚੱਪਲ ਡਿੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦੂਜੀ ਚੱਪਲ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੇਲਗੱਡੀ ਤੋਂ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਨੰਗੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਚੱਪਲਾਂ ਕਿੱਥੇ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕੇਗਾ।”

THE END

Click below to follow us:

BookBox
www.bookbox.com

© BookBox. All Rights Reserved.